הקיצית את הבית ואחרי הטרח ובא הכהן
וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת מבערת
הוא בבית טמא הוא ונתץ את הבית את
אבניו ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא
והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום טמא
והבא אל הבית כל ימי הסגיר אתו יטמא
עד הערב והשכב בבית יכבס את בגדיו
והאכל בבית יכבס את בגדיו ואם בא יבא
הכהן וראה והנה לא פשה הנגע בבית
אחרי הטח את הבית וטהר הכהן את הבית
כי נרפא הנגע ולקח לחטא את הבית
שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת
ואזוב ושחט את הצפר האחת אל כלי
חרש על מים חיים ולקח את עץ הארז
ואת האזב ואת שני התולעת ואת הצפר
החיה וטבל אתם בדם הצפר השחוטה
ובמים החיים והזה אל הבית שבע פעמים
וחטא את הבית בדם הצפר ובמים
החיים ובצפר החיה ובעץ הארז ובאזב
ובשני התולעת ושלח את הצפר החיה
אל מחוץ לעיר אל פני השדה וכפר על
הבית וטהר ואת התורה לכל נגע הצרעת
ולנתק ולצרעת הבגד ולבית ולשאת
ולספחת ולבהרת ולהורות ביום הטמא
וביום הטהר זאת תורת הצרעת

ויסגי בביתא בתר דשליפו ית אבניא
ובתר דתליפו ית בית ובתר דאתשע
ויעול כהנא ויחזי והא אוסיף מכת
בביתא סגירות מחסרא היא בבית
מסאב הוא ויתרע ית בית
א ית אבניהי וית אעיהי וית כל
עפר בית ויפיק למברא לקרתא
לאתר מסאב ודיעול לבית כל
יומין דיסגר יתיה יהי מסאב עד
רמשא ודישכב בביתא יצבע
ית לבושוהי ודיכול בביתא יצבע
ית לבושוהי ואם מיעל ייעול
כהנא ויחזי והא לא אוסיף
מכתשא בבית בתר דאתשע
בית וידכי כהנא ית בית ארי
אתסי מכתשא ויסב לדפאה ית
בית תרתין צפרין ואעא דארזא
וצבע והורי ואזובא ויכוס
ית צפרא חדא למן דחסה על מי
מקיע ויסב ית אעא דארזא
וית אזובא וית צבע והורי וית
צפרא חיתא ויטבל יתהון בדמא
דצפרא דנכיסתא ובמי מקיע
ויזי לבית שבע זמנין
ויכי ית בית בדמא דצפרא
ובמי מקיע וית צפרא חיתא
ובאעא דארזא ובאזובא
ובצבע והורי
ויישלח ית צפרא חיתא למברא
לקרתא לאפי חקלא וכפר
על בית ויכי
בית אוריתא לכל מכתשא
סגירותא ולנתקא
ולסגירות לבושא ולבית
ולנתקא ולערבא ולבהרא
לאלפא ביום מסאבא וביום
דיכיא אוריתא דסגירותא

פסין והרר הסגירות כך הוא ואם
ישוב ונתץ והבא אל הבית והאוכל
בבית ובא הכהן וראה והנה פשה
ודבר הבית בעוד בראשון שטתן לו
שבע שיני הסגירין ובסוף שבעשיני
בא וראה שפשה ואם יעשה לו חלין
וקיעה ועח ועתק לו שבוע אחר עתק
לא חזר שתן עפרים שיין בנעשים
יותר משלש שבעות ואם בא יבא
לסוף שבוע שני וראה והנה לא

ובא הכהן וראה והנה פשה יסל
לא יהיה החוזר טמא אלא אם כן
פשה מאד עצעת מאוזרת בבשר
ומאד עצעת מאוזרת בבגדים אם
הלך עמד אחר החוזר אעפ
שאינן פשה אין מן עמד
אחר החוזר אעפ שאינן פשה
אם כן מה תל והנה פשה אין
כאן מקומן של מקרא זה
אלא כ ונתן אחר הבית היה לן
לסמוך אחר ואם ישוב הנגע
וראה והנה פשה הוא לא
בא ללמד אלא על הנגע העומד
בעינו בשטעריאשון ובא
בסוף שבוע שני ומצאו שת
שפשה שלא פרש בן הסת
ומעלה סוס בעומד בעינו
בשבוע ראשון ולמדך כאן
בתסיון זה שאינן מדבר
אלא בעומד בראשון ופשה
בשני ומה יעשה לו יסל
תחנו כמו שסמך לו ונתן
את הבית תל ושבהסה
ובא הכהן לעומד ביום ביום
ואשיבה מה שיבה חולין
וקיעה ועתק לו שבע
אין ביאה חולין וקיעה ועח
ועתק לו שבוע ואם חזר
אחרן לא חזר טהור ואין
עומד כזה וטה חולין וקן
ועח ועתק לו שבוע תלוה
ובא ואם בא יבא לסוף
כהנס גמרו שלהכר אין
מציה אלא בנגע החוזר
אחר חליעה וקיעה
ועיחה ואין החוזר עניך

תלמוד ירושלמי יטמא עד הערב
מלמד שאין מטמא בדבר
יכול אפילו טהא כדי אכילת פרס
תל והאוכל בבית יכבס ובא אין
לי אלא אוכל לא אוכל ולא שוכב
מנין תל יכבס יכבס ריבה אפק
לומר מומר לומר אוכל ושוכב
ליתן מיעור לטומאה כדי אכילת
פרס / להורות ביום הטמא
אי זה יום הוא מטמאן ואי זה יום
הוא מטהרן

ובא הכהן לבית אחר הטרח
ראה והנה לא פשה הנגע בבית
אחרי הטרח הכהן את הבית
טהור כי נרפא הנגע
ולקח לחטא את הבית
שתי צפרים ועץ ארז
ושני תולעת
ואזוב
ושחט את הצפר
אל כלי חרש
על מים חיים
ולקח את עץ הארז
ואת האזב
ואת שני התולעת
ואת הצפר
החיה
וטבל אתם
בדם הצפר
ובמים
החיים
והזה
אל הבית
שבע פעמים
וחטא
את הבית
בדם הצפר
ובמים
החיים
ובצפר
החיה
ובעץ
הארז
ובאזב
ובשני
התולעת
ושלח
את הצפר
החיה
אל מחוץ
לעיר
אל פני
השדה
וכפר
על
הבית
וטהר
ואת
התורה
לכל נגע
הצרעת
ולנתק
ולצרעת
הבגד
ולבית
ולשאת
ולספחת
ולבהרת
ולהורות
ביום
הטמא
וביום
הטהר
זאת
תורת
הצרעת